

Oponentní posudek praktické diplomové práce

Oponent: Prof. Ing. arch. Ivan Kroupa

Diplomant: Martin Pertl

Diplomní práce Martina Pertla je uměleckou, sochařskou intervencí do architektury. To je asi důvodem, proč jsem tázán tuto práci oponovat. Na začátku je fér vymezit moje kompetence se vyjádřit k umění, k soše – oponentní posudek bude pohledem architekta. Architekta, hledajícího důvody, logiku a vnější vazby, hledajícího ucelenost, kompaktnost či souvislost objektu v celku i detailu a konečně hledajícího možnosti aplikace, potenciál jeho využití jako umění, jako sochy, objektu i architektury.

Podkladem pro napsání oponentního posudku byl model 1:10, vlastní realizace objektu před dokončením a portfolio předchozích prací Martina Pertla. Přivítal bych skici, či jakýkoliv grafický doplňující materiál z doby vzniku myšlenky a návrhu. Myslím, že lze udělat sochu i architekturu bez skic a plánů, ale myslím, že to není tento případ a proto by grafický doprovod měl smysl.

Téma - objekt s obytnou či pobytovou funkcí do veřejného prostoru, téma dnes velmi časté. Neumím zmapovat historii umělců, kteří pracovali s architektonickou formou, myslím, že za posledních 50 let je poměrně časté. Pro mne je v tomto směru důležitá souvislost – linka v práci Martina Pertla a návaznost na předchozí projekty. Kdybych dnes hledal ekvivalent čistě v oboru architektury, mohl bych zmínit Samiho Rintalu a jeho hotel pro jednoho člověka na Barentsově moři. Jeho hotel je víc dům, víc architektura, Martinův objekt je víc socha – umění.

Využití vnitřního prostoru i vnějšího pláště je téměř stoprocentní, ergonomicky v pořádku. Ačkoliv jsem neviděl objekt úplně dokončený, je zřejmá kompaktnost jeho výrazu. Nezapadá mi však do ní, ani do konceptu zasklení okenního otvoru. Zasklením se z objektu stává pro mne moc dům – tím ale není. Zdál by se mi vhodnější princip nějaké chytré okenice, nebo snad i plexi, silný igelit atd. než seriózní dvojsklo. Navíc do nezatepleného objektu.

Kvalitou návrhu je i jeho jednoduché rozdělení na 2 části, jeho přemístitelnost. Mojí další a poslední výtkou diplomní práci je absence aplikace. V textu je sice zhruba popsána, ale možná úchylnka architekta – oponenta si žádá potvrzení umístěním, návrhem míst a prostor. Prokázání smyslu práce a prokázání kvality prostředí a atmosféry – nikoliv objektu samotného, ale té, která vzniká v souvislosti s jeho umístěním. Polemizoval bych i o umístění objektu v galerijním prostoru jako exponátu. To by mi přišlo vhodné až poté, co bude mít objekt za sebou nějaký život, nějakou historii.

Jsem oponent, mým úkolem je být kritický. Ve chvíli, kdy mám navrhnout hodnocení, říkám, že se mi téma, koncept i celá práce líbí. Mrzí mne jen absence aplikací, ty si ale dokážu velmi dobře představit. Moje hodnocení je mezi A a B.

V Praze 7.května.2010

Prof. Ing. arch. Ivan Kroupa